

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadagesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Italiae afflictio vnde?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

1 Cap. I. Quae opera sint, tempore belli, exemplo Italorum, faciendas

TEMPVS, ET
OCCASIO EX-
EMPLI.
Abraham
Bzou. tom. 13.
Annal. Ecel.
Anno Christ.
1260 n. 15. &
16. Carol. Si-
gon. lib. 191
de regn. Ital.
Idem Anno
1251.

Italas memorauerunt. Mihi duos nominare sufficit, quorum vnus Abrahamus Bzouius Polonus Ordinis Prædicatorum Religiosus, is, qui Annales Ecclesiasticos eminentissimi Cardinalis Baronij est prosecutus; alter autem est Carolus Sigonius historicus præsignis, à fide & stilo vbique laudatus. Res quam narra- bo, contigit Anno Christi 1260. Alexandri Pap. IV. 6. Michaëlis Palæologi Imp. Orient. An. 1. Sed vt ab ovo, quod aiunt, intelligatur, à suis inijs est reperenda. *Fridericum ex humanis rebus exemptum interregnum inde XXIII annorum excepit, ait Sigonius, pluribus dissidio principum ad Germania corona culmen euectis; verum nemine in Italia, aut ab Archiepiscopo, aut à Pontifico regijs, aut Augustalibus insignijs exornato. Quocirca regno Imperioq; vacante, ciuitates Italia impunius inter se arma conferre, partes acerbius inter se inimicitias exercere, populorum insidiari libertati liberius potuere. Nam ut prauas populorum factiones indigna superiorum Impp. cum pontificibus certamina pepererunt, sic saua tyrannorum imperia exigua sequentium regum opes introduxerunt, quoad Regnum Italia in multos principatus diuisum, prorsus ad nihilum est redactum.*

III.

ITALIAE AF-
FLICTIO VN-
DE?
1. Reg. 17. 4.

Audiuimus, & legimus sæpe in diuinis litteris, quantus fuerit Goliath, quantæ altitudinis, nimirum sex cubitorum & palmi, quantis armis munitus, quanta voce Israëlitas prouocans terruerit. Audiens enim Saul, & omnes Israëlita, sermones Philisthai huiusmodi, superabant, & matuebant nimis. Hunc Deus cum vellet ad nihilum redigere, per Dauidem id fecit. Dauid autem lapillo vno deiecit, non membratim deartauit, sed præcidit caput eius dumtaxat. Hoc habuit, & satis habuit, nihil enim amplius eum sua arma ærea, nihil membrorum vires, nihil vastitas corporis potuit iuuare. Quia etiam videntes Philisthæ, quod mortuus esset fortissimus eorum, fugerunt: Ad eundem modum Deus si quod regnum vult dissipare, caput eius percutit, regem tollit, aut excacat, sicut quondam Pharaonem: Sic enim Scriptum est: *Percutiam pastorem, & dispergentur oues gregis.* Vt autem in prælijs, acie dissipata, actum est de exercitu; ita in regno, si non est, qui congregat ac regat, populus in partes diuisus, se ipsum perdit collisus inuicem, qui inuicem deberet esse connexionem firmatus. Atque hoc est quod Seruator dixit: *Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur,*

Matth. 26. 31.
Marc. 14. 27.
Mach. 13. 7.

Euc. 11. 17.

• do

Cap. I. Qua opera sint, tempore belli, exemplo Italorum, facienda? 3

& domus supra domum cadet. Quod proinde etiam regno Italiae factum est. 1. Capite caruit. 2. Membra ipsa inter se collisa sunt, vrbes nimirum & principes, ac totae principum familiae; ut necesse fuerit, domum supra domum cadere. 3. Quare Anno jam 1251. Innocentio adhuc Pontifice, Mutinenses, Parmenses, Bononienses, Regienses, Laudenses, Mediolanenses, Veronenses, Cremonenses, Mantuani, Patavienfes, Capuani, Neapolitani, quin & integræ Gibellinorum ac Guelphorum factiones aliorumque Principum ac Marchionum domus in motu fuerunt. Conradus Friderici filius, qui se Germaniæ ac Siciliae regem nominabat, morte patris accepta, cum insigni exercitu in Italiam ad obtinenda regna paterna traiecit. Postea accessit & foeda machinatio hereticorum Mediolani, qui *Credentes* dicebantur, ægreque ferebant; se iussu Innocentij extirpari. Mediolani duo Prætores constituti, vnus qui populo, alter, qui nobilitati jus diceret, quin etiam distractis in duas partes familijs, Turriani plebis, Surefimi cum Vicecomitibus Nobilitatis non tam tutelam, quàm principatum sumpserunt. Gibellini à Parmensibus, Guelphi à Regiensesibus & Cremonensibus recipi denuo cupuerunt expulsi. Ac postea recepti Gibellini, Parmæ ædes suas euerfas exoptulantes, noua cum Guelphis, qui eas diruerant, certamina miscuerunt. Varia factiones, varia fœdera jam cum his, jam cum illis inierunt, ut se tuerentur. Conradus Conradinum filium, in sua aduersus Ecclesiam perseverans contumacia, heredem Neapolitani regni instituit. Sed Innocentius illud cum exercitu recepit. Denique tametsi Icilius, Alberici ambitio, aliorumque tyrannis magnorum tumultuum causa fuit, tamen potissimum totius miseræ ansam præbuerunt, qui palam contra Pontificem atque Ecclesiam armata enlere; quæ numquam verius dicere potuit, quàm tunc: *Filius meus meam pugnauerunt contra me.* Cant. I. 61

Nec verò res ludicra fuit. Per xxiii. annos regnum instabile fuit, ac tale, quale corpus humanum sine capite; exercitus sine duce; grex sine pastore, in quem lupi, vrsi, aliaque belluæ impugne grassantur. Omnia suspecta, omnia factionibus plena, ut ferè nemo alteri fidere auderet, nesciens cuiam parti adiunctus adhereret. Perfidijs, ac prodicionibus aula, curia, respublicæ